

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 20 års aldersgrænser m. v.

Fremsat den 5. februar 1976 af *justitsministeren*.

§ 1.

I *lov nr. 89 af 22. april 1904 om navnefor-
ændring* foretages følgende ændring:

§ 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 2.

I *lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs
indgåelse og opløsning* som ændret senest
ved *lov nr. 579 af 19. december 1969* fore-
tages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, og § 7, stk. 1, ændres „20 år“
til: „18 år“.

2. § 6 affattes således:

„§ 6. Den, som er under 18 år, må ikke
indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra
kan gøres ved kongelig bevilling i overens-
stemmelse med de hidtil gældende regler.“

§ 3.

I *lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden
for ægteskab* som ændret ved *lov nr. 579 af
19. december 1969* foretages følgende ænd-
ring:

I § 2, stk. 2, 3. pkt., udgår: „; er barnet ved
anmeldelsen under 20 år, kræves dog sam-
tykke fra den af forældrene, som før barnets
fyldte 18de år har haft forældremyndig-
heden.“

§ 4.

I *lov nr. 140 af 25. maj 1956 om adoption*
som ændret senest ved *lov nr. 579 af 19.
december 1969* foretages følgende ændring:

I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres „20 år“ til:
„18 år“.

§ 5.

I *lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlinge-
forhold* som ændret ved *lov nr. 210 af 31.
maj 1963*, *lov nr. 579 af 19. december 1969*
og *lov nr. 273 af 4. juni 1970* foretages føl-
gende ændringer:

1. § 1, stk. 1, 7. pkt., affattes således:

„Når lærlingen ved kontraktens oprettelse
er over 15 år, men under 18 år, skal kon-
trakten foruden af forældremyndighedens
indehaver medunderskrives af lærlingen
selv, hvis den skal være bindende, efter at
han er fyldt 18 år.“

2. § 1, stk. 1, 8. pkt., ophæves.

3. § 20, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„Er lærlingen over 15 år, kræves tillige
hans medunderskrift, for så vidt lærlinge-
uddannelsen først kan være tilendebragt,
efter at han er fyldt 18 år.“

§ 6.

I *lov nr. 246 af 9. juni 1967 om udtagelse
af menneskeligt væv m. v.* som ændret ved
lov nr. 579 af 19. december 1969 foretages
følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

2. I § 2 og § 4, stk. 3, 2. pkt., ændres „20. år“ til: „18. år“.

§ 7.

I lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 381 af 21. september 1967 som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969 og anordning nr. 56 af 15. februar 1971 foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, og § 7, stk. 1, ændres „20 år“ til: „18 år“.

2. § 6, 1. pkt., affattes således:

„Den, som er under 18 år, må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra kan meddeles af landshøvdingen“.

§ 8.

I lov nr. 256 af 4. juni 1969 om ægteskabs indgåelse og opløsning som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969 foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Den, som er under 18 år, må ikke indgå ægteskab uden overøvrighedens tilladelse“.

2. I § 2, stk. 1, ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 9.

I lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 413 af 30. august 1971, foretages følgende ændring:

I § 2 b, stk. 1, 1. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 10.

I lov nr. 279 af 7. juni 1972, adoptionsloven, som ændret ved lov nr. 623 af 21. december 1972 foretages følgende ændring:

I § 4, 2. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 11.

I lov nr. 420 af 13. juni 1973, sømandsloven, foretages følgende ændring:

I § 43, stk. 1, 1. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 12.

I lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bi-stand som ændret ved lov nr. 176 af 7. maj 1975, lov nr. 246 af 12. juni 1975 og lov nr. 328 af 26. juni 1975 foretages følgende ændringer:

1. I § 36 udgår: „ , eller betingelserne i afsnit VIII er opfyldt“.

2. § 123, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Når den unge fylder 18 år, kan hjælpeforanstaltninger efter stk. 1 kun opretholdes, såfremt den unge giver sit samtykke hertil. Hjælpeforanstaltningerne skal dog senest ophøre, når den unge fylder 20 år.“

3. I § 126, stk. 1, 1. pkt., udgår: „§ 123, stk. 2“.

4. I § 128, stk. 1, ændres „123, stk. 1 og 2“ til: „123, stk. 1“.

§ 13.

I lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1975 som ændret senest ved lov nr. 268 af 26. juni 1975 foretages følgende ændring:

§ 257, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

„Værgen for en umyndiggjort kan heller ikke uden hans samtykke anlægge retssag, der rejser sig af en ham tilføjjet legemsfor nærmelse eller ærekrænkelse, medmindre umyndiggørelsen skyldes sindssygdom eller åndssvaghed.“

§ 14.

Loven træder i kraft den 1. november 1976.

§ 15.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Ændringerne i §§ 1-4, 6, 8 og 10 kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne, og ændringerne i §§ 4-11 kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af myndighedsloven foreslås det, at myndighedsalderen nedsættes fra 20 til 18 år.

I forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til ændring af myndighedsloven har justitsministeriet overvejet, hvorvidt lovregler under ministeriets forretningsområde, hvori der er fastsat en 20 års aldersgrænse, eller hvori der anvendes kriterier som »umyndig«, »myndig« eller »mindreårig«, bør søges ændret. Man har samtidig anmodet de øvrige ministerier om at foretage tilsvarende overvejelser.

I bilag 1 til lovforslaget er optaget en række bestemmelser med en 20 års aldersgrænse, der ikke foreslås ændret ved denne lov. Baggrunden herfor er, at disse lovbestemmelser ikke skønnes at have en sådan sammenhæng med myndighedsalderen, at man har ment at måtte foreslå bestemmelserne ændret.

Spørgsmålet om ændring af den færøske børneforsorgslov, der også nævnes i bilaget, beror på forhandlinger med de færøske myndigheder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Lov nr. 89 af 22. april 1904 om navneforandring gælder kun for Færøerne, idet lov nr. 140 af 17. maj 1961 om personnavne ikke er sat i kraft for denne landsdel. Efter § 1, stk. 1, 2. pkt., i 1904-loven skal en mindreårig have samtykke til at antage nyt slægtsnavn fra den af forældrene, som, før vedkommende fyldte 18 år, har haft forældremyndigheden.

Ved myndighedsalderens nedsættelse til 18 år mister reglen sin betydning.

Til § 2.

Lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning gælder kun for Færøerne, idet lov nr. 256 af 4. juni 1969 om ægteskabs indgåelse og opløsning ikke er sat i kraft for denne landsdel.

Ved lov nr. 579 af 19. december 1969 ændres aldersgrænserne i de samme bestemmelser fra 21 til 20 år. Denne ændring er endnu ikke sat i kraft for Færøerne, jfr. anordning nr. 386 af 26. august 1970. Ægteskabsalderen på Færøerne er således stadig 21 år for mænd og 18 år for kvinder. De nu foreslåede ændringer foreslås dog gen-

nemført for det tilfælde, at man for Færøernes vedkommende skulle ønske en nedsættelse af ægteskabsalderen uden at sætte lov nr. 256 af 4. juni 1969 i kraft.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8.

Til § 3.

I § 2 i lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn født uden for ægteskab findes bl. a. regler om adgangen for et barn uden for ægteskab til at få ændret sit familienavn til den anden af forældrenes familienavn. § 2 blev opretholdt ved § 22, stk. 3, i lov nr. 200 af 18. maj 1960 om børns retstilling, men blev ophævet ved § 20, stk. 3, i lov nr. 140 af 17. maj 1961 om personnavne. Da denne lov ikke er sat i kraft for Færøerne, har § 2 i loven om børn født uden for ægteskab således stadig betydning for Færøerne.

Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 3. pkt. mister sin betydning ved myndighedsalderens nedsættelse til 18 år.

Til § 4.

Lov nr. 140 af 25. maj 1956 om adoption gælder kun for Færøerne og Grønland, idet lov nr. 279 af 7. juni 1972 om adoption ikke er sat i kraft for disse landsdele. Efter den gældende bestemmelse kræves samtykke fra forældrene, hvis den, som ønskes adopteret, er under 20 år.

Den tilsvarende regel i den i Danmark gældende adoptionslov (§ 7, stk. 1) har en 18 års aldersgrænse for forældresamtykke til adoption.

Til § 7.

Der henvises til bemærkningerne til § 8.

Til § 8.

Efter ægteskabslovens § 1 er ægteskabsalderen 20 år for mænd og 18 år for kvinder. Ønsker unge under denne alder at gifte sig, kræves tilladelse fra overvrigheden.

Justitsministeriets ægteskabsudvalg har i betænkning 1 om ægteskabs indgåelse (nr. 691/1973) s. 10 foreslået, at ægteskabsalderen for mænd nedsættes til 18 år. Udvalget har herved lagt vægt på, at et ikke ringe antal 18-19 årige mænd rent faktisk bor sammen med jævnaldrende kvinder.

Efter ægteskabslovens § 2, stk. 1, må den, der er under 20 år og ikke tidligere har været gift, ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke. Også denne regel foreslår ægteskabsudvalget i den

ovennævnte betænkning s. 11 ændret, således at kravet om forældresamtykke til ægteskab knyttes sammen med myndighedsalderen, således at en nedsættelse af den gældende myndighedsalder indebærer, at samtykkealderen nedsættes.

Justitsministeriet kan tilslutte sig begge udvalgets forslag, hvorfor de nævnte aldersgrænser foreslås nedsat til 18 år.

Til § 9.

Bestemmelsen i funktionærlovens § 2 b (tidligere § 2 a) om godtgørelse i tilfælde af usaglig opsigelse er indført i loven ved ændringslov nr. 77 af 20. marts 1964. Baggrunden herfor var den udvikling, der havde fundet sted inden for de store overenskomstområder på arbejdsmarkedet, og hvorefter der i henhold til § 4 i hovedaftalen af 1960 mellem de 2 hovedorganisationer var indgået aftale om værn mod urimelig afskedigelse for arbejdstagere, der var fyldt 20 år. I den ny hovedaftale af 31. oktober 1973 mellem arbejdsmarkedets 2 hovedorganisationer er aldersgrænsen for værn mod urimelig afskedigelse fastsat til 18 år. Under hensyn til denne udvikling på arbejdsmarkedet foreslås den gældende aldersgrænse på 20 år i funktionærlovens § 2 b, stk. 1, 1. pkt., ligeledes fastsat til 18 år.

Til § 10.

Efter adoptionslovens § 4 kan bevilling til adoption kun meddeles den, som er fyldt 25 år. Når særlige grunde taler derfor, kan bevilling dog meddeles den, som er fyldt 20 år.

I justitsministeriets adoptionsudvalgs betænkning I (nr. 624/1971) s. 15 anføres, at 20-årsgrænsen i § 4, 2. pkt., falder sammen med myndighedsalderen, men at udvalget har foretrukket ikke uden videre at henvise til denne, da der ikke er nogen nødvendig sammenhæng mellem at råde over sin formue og påtage sig ansvaret for andres børn.

Justitsministeriet er enig heri, men har dog ikke fundet det betænkeligt at nedsætte den nedre al-

dersgrænse til 18 år, idet der ifølge bestemmelsen kun undtagelsesvis vil kunne meddeles bevilling til den, der ikke er fyldt 25 år.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til funktionærlovens § 2 b. Den henvises til bemærkningerne til § 9.

Til § 12.

Efter reglerne i bistandslovens §§ 36 og 123 kan hjælpeforanstaltninger for børn og unge som hovedregel kun iværksættes for børn og unge *under 18 år*. Hjælpeforanstaltningerne kan iværksættes dels på frivilligt grundlag, dels tvangsmæssigt, d.v.s. uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver.

For unge *over 18 år* kan hjælpeforanstaltninger som hovedregel kun opretholdes eller iværksættes, når den unge har givet sit samtykke hertil. Dog er der under særlige i loven fastsatte betingelser mulighed for også efter det 18. år at gennemføre hjælpeforanstaltninger, uden at den unge har givet samtykke hertil.

Efter en nedsættelse af myndighedsalderen til 18 år må det forekomme betænkeligt at opretholde regler i bistandsloven, hvorefter hjælpeforanstaltninger kan gennemføres tvangsmæssigt over for unge over denne aldersgrænse. På den anden side viser erfaringerne fra børne- og ungdomsfor-sorgsloven, at et stort antal unge over 18 år har behov for hjælpeforanstaltninger på frivilligt grundlag, enten i form af beskikkelse af en tilsynsværge – efter bistandsloven: en personlig rådgiver – eller i form af en anbringelse uden for hjemmet.

Ved de foreslåede ændringer af bistandsloven sikres, at der fortsat vil være mulighed for at opretholde eller iværksætte hjælpeforanstaltninger også for unge over 18 år, men således at en hjælpeforanstaltnings gennemførelse i alle tilfælde er betinget af, at den unge har givet sit samtykke hertil.

Bilag I.

Oversigt over lovbestemmelser med en 20-års aldersgrænse, som ikke foreslås ændret ved denne lov.

1. Lov nr. 251 af 10. juni 1960 for Færøerne om børneforsorg §§ 33, stk. 2, 2. pkt., 34, stk. 1, 3. pkt., og 34, stk. 2, hvorefter foranstaltninger efter lovens kapitel III og IV kan forlænges, dog ikke ud over det fyldte 20. år, og § 35, stk. 4, 3. pkt., hvorefter børneværnsudvalget kan afholde udgifter ved underhold m. v. af en tidligere børneværnselev indtil 3 år efter forsorgens endelige ophør.

2. Lov om valg til folketinget, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 366 af 10. august 1970 som ændret ved lov nr. 445 af 5. oktober 1971, § 1, stk. 1, hvorefter valgretsaldern er 20 år.

3. Lov nr. 420 af 13. juni 1973, sømands- loven, § 4, stk. 3, hvorefter handelsministe- ren til værn for søfarende under 20 år kan fravige visse nærmere angivne bestemmelser vedrørende bl. a. opsigelse, afsked og hvile- tid.

4. Lov om landbrugsejendomme, jfr. lov- bekendtgørelse nr. 458 af 2. august 1973, § 16, stk. 1, nr. 1, og § 16, stk. 3, nr. 1,

hvorefter erhververen ved overdragelse af en landbrugsejendom i levende live skal være fyldt 20 år, og § 16, stk. 1, nr. 2, § 16, stk. 3, nr. 2, og § 17, stk. 2, hvorefter ægte- fæller og børn under 20 år i relation til land- brugslovens erhvervelsesbestemmelser an- ses som een person.

5. Lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand § 36, hvorefter hjælpeforanstaltning- er efter lovens § 33 skal ophøre senest, når den unge fylder 20 år.

6. Lov om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål m. m., jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 396 af 23. juli 1974, § 15, stk. 1, nr. 1, hvorefter ansøgeren for at kunne opnå lån eller overtage lån i henhold til loven skal være fyldt 20 år.

7. Lov om folketingsvalg i Grønland, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 416 af 29. juli 1974, § 1, nr. 1, hvorefter valgretsaldern i Grøn- land er 20 år.

Bilag 2.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i forslaget §§ 1-13 nævnte bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

Lov nr. 89 af 22. april 1904 om navneforandring.

§ 1. Stk. 1. Enhver myndig mand eller kvinde, der har indfødsret og er dansk undersåt, kan ved bevis, der udfærdiges af øvrigheden (i København overpræsidenten, andetsteds vedkommende politimester), vinde hjemmel til at antage nyt slægtsnavn i stedet for, eller ved siden af, det ham eller hende hidtil tilkommende. En mindreårig må dog have samtykke fra den af forældrene, som, før vedkommende fyldte 18 år, har haft forældremyndigheden. Af ægtefæller, hvis ægteskab ikke er endelig opløst, kan retten kun udøves, når begge ægtefæller er enige derom.

Lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning som ændret senest ved lov nr. 579 af 19. december 1969.

§ 3. Stk. 2. Ikke heller kan der pålægges en mand erstatning efter § 2, medmindre han ved besvangrelsen var fyldt 20 år.

§ 7. Stk. 1. Den, som er under 20 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke.

§ 6. Mand under 20 år eller kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra kan gøres ved kongelig bevilling i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

Lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969.

*Forslaget.***§ 1.**

I lov nr. 89 af 22. april 1904 om navneforandring foretages følgende ændring:

§ 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 2.

I lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning, som ændret senest ved lov nr. 579 af 19. december 1969, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, og § 7, stk. 1, ændres „20 år“ til: „18 år“.

2. § 6 affattes således:

„**§ 6.** Den, som er under 18 år, må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra kan gøres ved kongelig bevilling i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.“

§ 3.

I lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab som ændret ved lov nr. 579 af

*Gældende formulering.***§ 2. Stk. 2.** — — —

Endelig kan barnet efter sit fyldte 18de år, men ikke længere end til sit fyldte 22de år, ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) ændre sit familienavn til den anden af forældrenes familienavn; er barnet ved anmeldelsen under 20 år, kræves dog samtykke fra den af forældrene, som før barnets fyldte 18de år har haft forældremyndigheden. — — —

Lov nr. 140 af 25. maj 1956 om adoption som ændret ved lov nr. 336 af 24. november 1961, lov nr. 256 af 4. juni 1969 og lov nr. 579 af 19. december 1969.

§ 6. Stk. 1. Er den, som ønskes adopteret, under 20 år, kræves samtykke fra forældrene. Er den ene af forældrene død eller forsvundet, sindssyg eller åndssvag, eller er han uden del i forældremyndigheden, er den andens samtykke tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge forældrene, kræves samtykke fra værge.

Lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlinge-forhold som ændret ved lov nr. 210 af 31. maj 1963, lov nr. 579 af 19. december 1969 og lov nr. 273 af 4. juni 1970.

§ 1. Stk. 1. — — —

Når lærlingen ved kontraktens oprettelse er over 15 år, men under 18 år, skal kontrakten foruden af forældremyndighedens indehaver medunderskrives af lærlingen selv, hvis den skal være bindende efter lærlingens 20. år. Hvis lærlingen er fyldt 18 år, skal den alene underskrives af denne.

§ 20. Stk. 2. — — —

Er lærlingen over 15 år, udkræves tillige hans medunderskrift, for så vidt lærlinguddannelsen først kan være tilendebragt efter hans 20. år.

Lov nr. 246 af 9. juni 1967 om udtagelse af menneskeligt væv m. v., som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969.

Forslaget.

19. december 1969 foretages følgende ændring:

I § 2, stk. 2, 3. pkt., udgår: „; er barnet ved anmeldelsen under 20 år, kræves dog samtykke fra den af forældrene, som før barnets fyldte 18de år har haft forældremyndigheden.“

§ 4.

I *lov nr. 140 af 25. maj 1956 om adoption* som ændret ved lov nr. 236 af 24. november 1961, lov nr. 256 af 4. juni 1969 og lov nr. 579 af 19. december 1969 foretages følgende ændring:

I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 5.

I *lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlinge-forhold* som ændret ved lov nr. 210 af 31. maj 1963, lov nr. 579 af 19. december 1969 og lov nr. 273 af 4. juni 1970 foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, 7. pkt., affattes således:

„Når lærlingen ved kontraktens oprettelse er over 15 år, men under 18 år, skal kontrakten foruden af forældremyndighedens indehaver medunderskrives af lærlingen selv, hvis den skal være bindende, efter at han er fyldt 18 år.“

2. § 1, stk. 1, 8. pkt., ophæves.

3. § 20, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„Er lærlingen over 15 år, kræves tillige hans medunderskrift, for så vidt lærlinguddannelsen først kan være tilendebragt, efter at han er fyldt 18 år.“

§ 6.

I *lov nr. 246 af 9. juni 1967 om udtagelse af menneskeligt væv m. v.* som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969 foretages følgende ændringer:

Gældende formulering.

§ 1. Fra den, som har meddelt skriftligt samtykke hertil, kan væv og andet biologisk materiale udtages i hans levende live til behandling af sygdom eller legemsskade hos andet menneske.

Stk. 2. Samtykke kan meddeles af den, der er fyldt 20 år. Såfremt ganske særlige grunde taler derfor, kan indgreb dog foretages med samtykke fra en person under 20 år, når samtykket er tiltrådt af værgeren.

§ 2. Fra liget af den, som efter sit fyldte 20. år skriftligt har truffet bestemmelse herom, kan væv og andet biologisk materiale udtages til behandling af sygdom eller legemsskade hos andet menneske eller til videnskabeligt brug.

§ 4. Stk. 3. Obduktion m. v. må tidligst begyndes 6 timer efter, at nærmeste pårørende, hvis opholdssted kendes, er underrettet om dødsfaldet. Dette gælder dog ikke, hvis afdøde efter sit fyldte 20. år skriftligt har givet samtykke til obduktion, eller afdødes nærmeste har givet sådant samtykke.

Lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 381 af 21. september 1967 som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969 og anordning nr. 56 af 15. februar 1971.

§ 3. Stk. 2. Ikke heller kan der pålægges en mand erstatning efter § 2, medmindre han ved besvangrelsen var fyldt 20 år.

§ 7. Stk. 1. Den, som er under 20 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke.

§ 6. Mand under 20 år eller kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra kan meddeles af landshøvdingen.

Lov nr. 256 af 4. juni 1969 om ægteskabs indgåelse og opløsning som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969.

Forslaget.

1. I § 1, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

2. I § 2 og § 4, stk. 3, 2. pkt., ændres „20. år“ til: „18. år“.

§ 7.

I lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 381 af 21. september 1967 som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969 og anordning nr. 56 af 15. februar 1971 foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, og § 7, stk. 1, ændres „20 år“ til: „18 år“.

2. § 6, 1. pkt., affattes således:

„Den, som er under 18 år, må ikke indgå ægteskab, dog at undtagelse herfra kan meddeles af landshøvdingen“.

§ 8.

I lov nr. 256 af 4. juni 1969 om ægteskabs indgåelse og opløsning som ændret ved lov nr. 579 af 19. december 1969 foretages følgende ændringer:

Gældende formulering.

§ 1. Mand under 20 år eller kvinde under 18 år må ikke indgå ægteskab uden overøvrighedens tilladelse.

§ 2. Stk. 1. Den, som er under 20 år og ikke tidligere har været gift, må ikke indgå ægteskab uden forældrenes samtykke.

Lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 413 af 30. august 1971.

§ 2 b. Stk. 1. Såfremt opsigelse af en funktionær, der er fyldt 20 år, og som har været uafbrudt beskæftiget i den pågældende virksomhed i mindst 1 år før opsigelsen, ikke kan anses for rimeligt begrundet i funktionærens eller virksomhedens forhold, skal arbejdsgiveren udrede en godtgørelse. — — —

Lov nr. 279 af 7. juni 1972, adoptionsloven, som ændret ved lov nr. 623 af 21. december 1972.

§ 4. — —

Når særlige grunde taler derfor, kan bevilling dog meddeles den, som er fyldt 20 år.

Lov nr. 420 af 13. juni 1973, sømandsloven.

§ 43. Stk. 1. Hvis opsigelse af en skibs-officer, der er fyldt 20 år, og som har været uafbrudt beskæftiget i det pågældende rederi i mindst 1 år før opsigelsen, ikke kan anses for rimeligt begrundet i officerens eller rederiets forhold, skal rederen betale en godtgørelse. — — —

Lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand som ændret ved lov nr. 176 af 7. maj 1975, lov nr. 246 af 12. juni 1975 og lov nr. 328 af 26. juni 1975.

Forslaget.

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Den, som er under 18 år, må ikke indgå ægteskab uden overøvrighedens tilladelse“.

2. I § 2, stk. 1, ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 9.

I lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 413 af 30. august 1971, foretages følgende ændring:

I § 2 b, stk. 1, 1. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 10.

I lov nr. 279 af 7. juni 1972, adoptionsloven, som ændret ved lov nr. 623 af 21. december 1972 foretages følgende ændring:

I § 4, 2. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 11

I lov nr. 420 af 13. juni 1973, sømandsloven, foretages følgende ændring:

I § 43, stk. 1, 1. pkt., ændres „20 år“ til: „18 år“.

§ 12.

I lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand som ændret ved lov nr. 176 af 7. maj 1975, lov nr. 246 af 12. juni 1975 og lov nr. 328 af 26. juni 1975 foretages følgende ændringer:

Gældende formulering.

§ 36. Hjelpeforanstaltninger efter § 33 skal ophøre senest, når den unge fylder 20 år. Hjelpeforanstaltninger for unge over 18 år kan dog kun opretholdes eller iværksættes, såfremt den unge giver samtykke hertil, eller betingelserne i afsnit VIII er opfyldt.

§ 123. Stk. 2. Når beslutning om anbringelse uden for hjemmet eller beskikkelse af personlig rådgiver, jfr. afsnit II, ikke er endeligt ophævet ved den unges fyldte 18. år, kan det sociale udvalg uden samtykke fra den unge eller hans værge opretholde foranstaltningerne eller træffe de i stk. 1 nævnte beslutninger. Foranstaltningerne skal ophøre senest, når den unge fylder 20 år.

§ 126. Stk. 1. Ved behandling af sager, hvor der træffes beslutning efter § 65, stk. 5, 2. pkt., § 123, stk. 1, nr. 1) og 2), § 123, stk. 2, eller § 124, tiltrædes udvalget af dommeren i den stedlige underretskreds.

§ 128. Stk. 1. Beslutninger, der er truffet efter § 123, stk. 1 og 2, og § 124, kan indbringes for den sociale ankestyrelse inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1975 som ændret senest ved lov nr. 268 af 26. juni 1975.

§ 257. Stk. 1. — — —

Ikke heller kan værgen, hvis den umyndige er fyldt 18 år eller umyndiggjort, uden hans samtykke anlægge retssag, der rejser sig af en ham tilføjet legemsfornærmelse eller ærekrænkelse, medmindre umyndiggørelsen skyldes sindssygdом eller åndssvaghed.

Forslaget.

1. I § 36 udgår: „ , eller betingelserne i afsnit VIII er opfyldt“.

2. § 123, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Når den unge fylder 18 år, kan hjelpeforanstaltninger efter stk. 1 kun opretholdes, såfremt den unge giver sit samtykke hertil. Hjelpeforanstaltningerne skal dog senest ophøre, når den unge fylder 20 år.“

3. I § 126, stk. 1, 1. pkt., udgår: „§ 123, stk. 2“.

4. I § 128, stk. 1, ændres „123, stk. 1 og 2“ til: „123, stk. 1“.

§ 13.

I lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1975 som ændret senest ved lov nr. 268 af 26. juni 1975, foretages følgende ændring:

§ 257, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

„Værgen for en umyndiggjort kan heller ikke uden hans samtykke anlægge retssag, der rejser sig af en ham tilføjet legemsfornærmelse eller ærekrænkelse, medmindre umyndiggørelsen skyldes sindssygdом eller åndssvaghed“.